

ERIN HUNTER

WSOY

SOTURI- KISSAT

NOVELLIT

SOTURIN POLKU

Erityiskiitokset Clarissa Huttonille

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, NOVELLAS: PATH OF A WARRIOR (REDTAIL'S DEBT,
TAWNYPELT'S CLAN, SHADOWSTAR'S LIFE)

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title
WARRIORS, NOVELLAS: PATH OF A WARRIOR (REDTAIL'S DEBT,
TAWNYPELT'S CLAN, SHADOWSTAR'S LIFE)

Text copyright © Working Partners Limited 2019

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2019

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2026

Werner Söderström Osaakeyhtiö

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-951-0-51304-0

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@wsoy.fi

SISÄLLYS

Punahännän velka	5
Keltaturkin klaani	97
Varjotähden yhdeksäs henki	197

SOTURI- KISSAT

PUNAHÄNNÄN VELKA

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	AURINKOTÄHTI – kirkkaanoranssi kolli, jolla on keltaiset silmät
Varapäällikkö	KELTATÄPLÄ – vaaleanharmaa raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantaja	SULKAVIIKSI – vaalean hopeanharmaa kolli, jolla on kirkkaat meripihkanväriset silmät; TÄPLÄTASSUN (tumma kilpikonnakuviainen naaras, jolla on tunnusomaisen laikukas turkki) mestari
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) MYRSKYHÄNTÄ – siniharmaa kolli, jolla on siniset silmät; JUOVATASSUN (vaaleanharmaa raidallinen naaras) mestari KYYHAMMAS – laikukas ruskeankirjava kolli, jolla on keltaiset silmät VARPUSKARVA – iso, tummanruskea raidallinen kolli, jolla on keltaiset silmät; PUNATASSUN (kilpikonnakuviainen kolli, jolla on kellanpunainen häntä) mestari PIKKUKORVA – harmaa kolli, jolla on hyvin pienet korvat ja meripihkanväriset silmät

UNIKKOAAMU – pitkäkarvainen tummanpunainen naaras, jolla on tuuhea häntä ja meripihkanväriset silmät; **PAJUTASSUN** (vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät) mestari

RASTASKARVA – hiekanharmaa kolli, jolla on vihreät silmät ja rinnassaan valkoinen juova

PUNARINTASIIPPI – pieni ruskea naaras, jolla on meripihkanväriset silmät ja rinnassaan kellanpunainen laikku

PÖRRÖTURKKI – musta keltasilmäinen kolli, jonka karvat sojottavat pystyssä

LAIKKUTURKKI – pieni mustavalkoinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

TUULISPÄÄ – harmaa raidallinen kolli, jolla on vaaleanvihreät silmät

KIRJOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioinen, kauniin pilkullinen naaras

PILKKUHÄNTÄ – vaalea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

LEOPARDIJALKA – musta naaras, jolla on vihreät silmät

SINITURKKI – paksuturkkinen siniharmaa naaras, jolla on siniset silmät; **HALLATASSUN** (valkoinen naaras, jolla on siniset silmät) mestari

NOPSATUULI – valkeankirjava naaras, jolla on keltaiset silmät

OHDAKEKYNSI – harmaavalkoinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

LEIJONAMIELI – kullanvärinen raidallinen kolli, jolla on vihreät silmät

KULTAKUKKA – vaalean kellanpunainen raidallinen naaras, jolla on keltaiset silmät

TIKERIKYNSI – iso tummanruskea raidallinen kolli, jolla on epätavallisen pitkät etukynnet

VALKOMYRSKY – iso valkoinen kolli

RUUSUHÄNTÄ – harmaa raidallinen naaras, jolla on tuuhea punertava häntä

Kuningattaret (naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja)
VALKOSILMÄ – vaaleanharmaa naaras, jonka toinen silmä on sokea

Klaanin-
vanhimmat (entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)
RUOHOVIIKSI – vaaleanoranssi kolli, jolla on keltaiset silmät
TÖPPÖJALKA – ruskea hiukan kömpelö kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
KIURULAULU – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vaaleanvihreät silmät

JOKIKLAANI

Päällikkö **RAETÄHTI** – paksuturkkinen harmaa kolli; **MUSTA-TASSUN** (musta kolli) mestari

Varapäällikkö **VÄÄRÄLEUKA** – vaaleanruskea raidallinen kolli, jolla on vihreät silmät ja vääntynyt leuka; **SARATASSUN** (ruskea raidallinen naaras) mestari

Parantaja **VATUKKAMARJA** – valkoinen naaras, jolla on mustia pilkkuja turkissa ja siniset silmät

Soturit

VÄREKYNSI – mustan ja hopeaharmaan kirjava kolli
MYYRÄKYNSI – harmaa kolli
PUUTURKKI – ruskea kolli
KAIKU-USVA – vaaleanharmaa naaras
SETRIKARVA – täplikäs ruskeankirjava kolli
PÖLLÖTURKKI – ruskeavalkoinen kolli
SAUKKOTÄPLÄ – valko-vaaleanoranssi naaras
KUORIAISNENÄ – korpinmusta kolli; RUOKOTASSUN
(vaaleanharmaa raidallinen kolli) mestari
PEHMOSIPI – valkea naaras, jolla on kirjavia
laikkuja; TAIVASTASSUN (vaaleanruskea raidallinen
naaras) mestari
VALKOHAMMAS – valkoinen kolli, jolla on ruskeat
kämpälät; LEOPARDITASSUN (epätavallisen täplikäs
kullankeltainen naaras) mestari
LILJAVARSI – vaaleanharmaa naaras
SÄIHKYTURKKI – musta naaras
HAUKIHAMMAS – tummanruskea raidallinen kolli
MUTATURKKI – täplikäs vaaleanruskea kolli;
KUKKATASSUN (kilpikonnakuvioinen naaras)
mestari
JÄRVIHOHDE – täplikäs harmaavalkoinen naaras
TAMMISYDÄN – punaruskea kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät; KURNUTASSUN
(tummanruskea kolli) mestari
OKRAHÄNTÄ – vaaleanruskea naaras
PAJUTUULI – vaaleanharmaa raidallinen naaras,
jolla on meripihkanväriset silmät

HARMAALÄISKÄ – tummanharmaa naaras, jolla on keltaiset silmät

AURINKOAHVEN – vaaleanharmaa naaras

Klaanin-
vanhimmat **TAIMENKYNSI** – harmaa raidallinen kolli
SIMPUKKASYDÄN – täplikäs harmaa kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö **SETRITÄHTI** – hyvin tumman harmaa kolli, jolla on valkea vatsa

Varapäällikkö **RISATURKKI** – kookas tummanruskea raidallinen kolli

Parantaja **SALVIAVIIKSI** – valkoinen naaras, jolla on pitkät viikset; **KELTAHAMPAAN** (tummanharmaa naaras, jolla on leveä ja litteä naama) mestari

Soturit **KAURISLOIKKA** – harmaa raidallinen naaras, jolla on valkoiset jalat
TUISKUSHIPI – täplikäs valkoinen kolli
KETTUSYDÄN – kirkkaan kellanpunainen naaras
SUSIASKEL – kolli, jonka korva on revennyt
VARISHÄNTÄ – musta raidallinen naaras;
PILVITASSUN (valkoinen kolli, jolla on siniset silmät) mestari
SANIAISJALKA – vaaleanoranssi kolli, jolla on tummanoranssit jalat
KAARISILMÄ – harmaa mustaraidallinen kolli, jonka silmän yli kulkee leveä raita

PAATSAMAKUKKA – tummanharmaan ja valkoisen kirjava naaras

MUTAKYNSI – harmaa kolli, jolla on ruskeat jalat

LISKORAITA – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on keltaiset silmät

KONNAHYPPY – tummanruskea kirjava kolli, jolla on valkoisia laikkuja ja valkoiset jalat

SULKAMYRSKY – ruskea raidallinen naaras

KARSITUULI – kellanpunainen raidallinen kolli

SALAMANTERIPILKKU – mustaoranssi raidallinen naaras

SAARNISYDÄN – vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

PIHKALEHTI – tummanoranssi naaras, jolla on ruskeat jalat ja korvat

SAMMAKKOHÄNTÄ – tummanharmaa kolli

LÄISKÄPILVI – harmaavalkoinen naaras

NOKKOSTÄPLÄ – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia täpliä

PEIPPOLENTO – mustavalkoinen kolli

PÄHKINÄVIIKSI – ruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

PIHLAJAMARJA – ruskean ja vaalean kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

HIIRISIIPPI – pitkäkarvainen ja paksuturkkinen musta kolli

Klaanin-
vanhimmat

PIKKULINTU – pieni kellanpunainen raidallinen naaras

LISKOHAMMAS – vaaleanruskea raidallinen kolli, jolla on yksi käyrä hammas

KIVIHAMMAS – harmaa raidallinen kolli, jolla on pitkät hampaat

TUULIKLAANI

Päällikkö **KANERVATÄHTI** – vaaleanpunertavan harmaa naaras, jolla on siniset silmät

Varapäällikkö **PITKÄHÄNTÄ** – iso mustavalkoinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

Parantajat **HAUKKASYDÄN** – kivenharmaa kolli, jolla on tummanruskeita pilkkuja

KAARNAKASVO – lyhythäntäinen ruskea kolli

Soturit **AAMURAITA** – vaalea kullankirjava naaras, jolla on kermanvärisiä raitoja

PUNAKYNSI – punaruskea kolli

VILLAHÄNTÄ – harmaavalkoinen kolli, jolla on kirkkaankeltaiset silmät

JALKAPUOLI – hoikka musta kolli, jonka vasen etutassu on vääntynyt

HIRVILOIKKA – tummanruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; **RATAMOTASSUN** (harmaa-ruskea naaras) mestari

HIKKORINENÄ – ruskea kolli

OMENA-AAMU – punertavan kermanvärisen naaras

NIITYLEINIKKI – harmaa naaras

UTUHIIRI – vaaleanruskea raidallinen naaras

JÄNISJUOKSU – vaaleanruskea kolli

PEURAHYPPY – vaaleanruskea naaras; PULUTASSUN
(tummanharmaa kolli, jolla on valkoisia
laikkuja) mestari

KIURUTÄPLÄ – valko-kilpikonnakuviainen naaras

PÄÄSTÄISKYNSI – tummanruskea kolli, jolla on
keltaiset silmät

HAAPARUSKA – harmaavalkoinen kolli

LUUMUKYNSI – tummanharmaa naaras

Kuningattaret VAALEALINTU – mustavalkoinen naaras;
PEUKALOISPENNUN, KANIPENNUN, KÄRPÄSPENNUN ja
SIILIPENNUN emo

RUISKORSI – harmaa raidallinen naaras

Klaanin- VALKOMARJA – pieni puhtaanvalkoinen kolli
vanhimmat LILJAVIIKSI – vaaleanruskea naaras, jolla on
meripihkanväriset silmät ja rampa takajalka
HEILUJALKA – musta kolli, jolla on keltaiset
silmät

LUKU 1

PUNATASSU PAINELI huolellisesti tuoretta sammalta vuoteen nurkkaan Myrskyklaanin soturien pesässä ja huokaisi. »Tämä on niin *tylsää*. Minä haluan lähteä metsälle.»

Hänen sisarensa Pajutassu kiskoi pesään lisää sammalia, pudotti ne Punatassun viereen ja nyrpisti nenäänsä niiden maulle. »Me ei sentään jouduttu nyppimään punkkeja klaaninvanhimmista niin kuin Hallatassu ja Juovatassu», hän naukui.

Punatassu taputteli uudet sammalet paikoilleen. »Mutta *heillä* on pian soturimenot, ja sitten ei jää muita oppilaita kuin *me*, ja meidän pitää hoitaa leirissä kaikki kamalimmat hommat monta *kuuta*», hän napisi. »Valkomyrskystä ja Tiikerikynnestä tuli jo satureita. Eikä meillä ole enää edes Täplätassua apuna.»

Pajutassu kurkisti soturien pesän suusta sinne missä heidän pentuetooverinsa Täplätassu oli levittelemässä yrttejä aurinkoon kuivumaan. »Kyllä parantajaoppilaatkin tekevät aika kovasti töitä», hän kehräsi siniset silmät loistaen. »Et sinä ole ainoa, Punatassu.»

Punatassun viikset värähtivät. »Kyllä minä tiedän että tämä on pöhköä», hän myönsi. »Olin vain halunnut lähteä metsälle Varpuskarvan ja Tiikerikynnen ja muiden kanssa.»

Hän olisi *lähtenyt*kin mukaan, jos kyseessä olisi ollut tavanomainen metsästyspartio. Raidallinen kolli Varpuskarva oli hänen mestarinsa ja toisinaan hiukan äksy, mutta ei hän olisi jättänyt Punatassua pois saalistusretkeltä. Tänä metsästyspartio oli kuitenkin lähtenyt Aurinkokiville päin, ja Myrskyklaanin päällikkö Aurinkotähti oli arvioinut joenrannan kivikon liian vaaralliseksi oppilaille.

»Olemme taistelleet Jokiklaanin kanssa Aurinkokivistä vuosikausia», Varpuskarva oli selittänyt Punatassulle häntä nykien. »Jotkut väittävät että ne kivet olivat joskus aiemmin *keskellä* jokea, ja siksi Jokiklaani pitää niitä ominaan. Tiedä häntä – ne ovat olleet Myrskyklaanin puolella niin kauan kuin kukaan klaaneissa nykyään muistaa. Jokiklaani ei kuitenkaan suostu myöntämään että ne kuuluvat meille. Me kävimme ajamassa jokiklaanilaiset sieltä pois jokin aika sitten, mutta Aurinkotähti pelkää heidän odottavan otollista hetkeä ja suunnittelevan väijytystä.»

Niinpä minä sitten olen jumissa leirissä makuualusia vaihtamassa enkä jahtaamassa saalista, Punatassu ajatteli huokaisten.

Olihan se kaikki tietenkin hyödyllistä työtä. Kyllä Punatassu sen tiesi, ja hän halusi olla klaanilleen kaikin tavoin hyödyksi. Mutta oppilaiden velvollisuuksien hoitaminen leirissä ei ollut ollenkaan hauskaa saalistamiseen verrattuna.

Mikään ei ollut Punatassusta yhtä kivaa kuin saalistaminen: Myrskyklaanin metsäreviirillä hiiviskely, riistantuoksujen haistelu ilmasta ja vähäistenkin äänten kuulostelu korvat höröllä. Miten ihana olikaan se tunne, kun oli havainnut saaliin ja lähti hiipimään sitä kohti varovasti, lihakset jännittyen ja sydän sykähdellen. Eikä mikään ollut yhtä riemastuttavaa kuin saaliin kimppuun iskeminen vaanimisen päätteeksi.

Punatassu koukisteli kynsiään ja kuvitteli käpäliensä alla pyristelevän hiiren. Hän olisi voinut melkein haljeta ylpeydestä

aina kun näki klaaninsa syövän hänen pyytämäänsä riistaa. Varpuskarva oli vähän aikaa sitten sanonut, että Punatassun saalistustaidot kehittyivät hienosti, ja sen muisteleminen lämmitti hänen mieltään.

»Minusta tulee Myrskyklaanin paras saalistaja», hän ilmoitti.

Pajutassu heilautti vaaleanharmaata häntäänsä. »Ai Tiikerikynttäkin parempi?» hän kiusoitteli. »*Kukaan* ei ole parempi kuin Tiikerikynsi. Tai niin hän ainakin itse luulee.»

Pesän suulle lankesi varjo, ja Pajutassun mestari Unikkoamu työnsi leveän punaisen päänsä sisään.

»Kuulostaa siltä että täällä harrastetaan enemmän höpinää kuin työntekoa», naaras napautti. »Pajutassu, pane vähän lisää sammalta tuohon nurkkaan. Ei huvittaisi nukkua kivillä.»

»Hoituu, Unikkoamu», Pajutassu naukaisi nyökäten kunnioittavasti.

»Ja Punatassu, mitä jos hakisit vähän höyheniä?» Unikkoamu jatkoi. »Saisi vuoteista mukavan pehmeät.»

»Ei tuoresaaliskasassa ole hyviä höyheniä», Punatassu vastasi hiukan vähemmän kunnioittavasti. Unikkoamu ei ollut *hänen* mestarinsa.

»Ihan kohta on», Unikkoamu sanoi. »Varpuskarvan partio tuli juuri, ja näyttää siltä että heillä on pari kunnollista kottaraista.»

»Ai he tulivat?» Punatassu säntäsi Unikkoaamun ohi ja ulos soturien pesästä Pajutassu kannoillaan.

»Älkää unohtako hoitaa hommianne loppuun», Unikkoamu ärähti heidän peräänsä.

Soturien pesän loikoisan lämmön jälkeen Punatassu tunsi turkkiinsa hiipivän lehtisateen koleuden ja alkoi hytistä. Auringko kuitenkin paistoi edelleen kirkkaasti: heillä olisi siis vielä jonkin aikaa ennen lehtikadon purevia pakkasia. Lämpimässä

auringonläikässä leirin keskustassa vanhemmat oppilaat Hallatassu ja Juovatassu olivat sukimassa klaaninvanhimpien turkkia. He keskeyttivät työnsä.

»Näyttää siltä että saalista tuli hyvin», Hallatassu naukaisi iloisesti. Klaaninvanhin Kiurulaulu köyristi selkäänsä harmissaan.

»Juoruilemassako sitä ollaan vai punkkeja poistamassa?» vanha naaras kysyi äreästi. Hallatassu pyöräytti silmiään ja kääntyi taas tutkimaan vanhuksen turkkia. Punatassu pidätteli kehräystä ja nosti katseensa palanneeseen metsästyspartioon.

Varpuskarva oli jo tuoresaaliskasalla; Unikkoamun mainitsemat kottaraiset olivat hänen käpäliensä juuressa. Hyvästä saaliista huolimatta Varpuskarvan ilme oli myrtynyt. Punatassu jäi ihmettelemään ja vilkaisi sisäänkäynnille juuri kun muut partion kissat tulivat leiriin.

Pilkkuhäntä lähti harppomaan aukion poikki tuoresaaliskasan suuntaan raivoisa katse meripihkasilmissään ja orava hampaissaan. Punatassu kurkotteli nähdäkseen naaraan taakse. Vankkarakenteinen Tiikerikynsi puski juuri piikkiherne-tunnelista sisään. Hänkin näytti vihaiselta, mutta Punatassun huomion vei hänen suustaan roikkuva saalis. Lihava kani ja kaksi mehukasta myyrää! Punatassu ihmetteli, miten iso soturi onnistui kantamaan sen kaiken.

»Vau», Punatassu huokaisi pentuetoverilleen. »Sinä olet oikeassa. Tiikerikynsi on leirin paras saalistaja.»

Pajutassu nakkasi häntäänsä. »Siltikin hän on koppava karvapallo», hän naukaisi hiljaa. »Ja *me* tiedetään se.»

»Joo... ehkä», Punatassu myönsi seuraten samaan aikaan katseellaan, miten Tiikerikynsi kulki aukion poikki Pilkkuhännän perässä. »Hän on kyllä muuttunut paljon sen jälkeen kun pääsi soturiksi.»

Silloin kun Tiikerikynsi oli ollut oppilaista vanhin, hän oli joka käänteessä tehnyt selväksi, että *hän* oli oppilaista paras taistelija ja paras saalistaja ja että nuorimmat oppilaat Punatassu, Pajutassu ja Täplätassu olivat jossain kaukana hänen alapuolellaan. Ei Punatassu ollut sitä unohtanut.

Soturinimen saatuaan Tiikerikynsi oli kuitenkin lakannut kiusaamasta oppilaita. Sen sijaan hän tuntui keskittyvän pyrkimään klaanin parhaaksi soturiksi. *Hänestä tulee varmaan joskus vielä päällikkö*, Punatassu ajatteli ja katseli ihaillen tummanruskean raidallisen kollin leveitä lapoja ja valtavia käpäliä.

Kaikki kolme partiossa ollutta kissaa olivat nyt pudottaneet saaliinsa kasaan ja kokoontuneet aukiolle murjottamaan. »Mitähän siellä mahtoi tapahtua?» Pajutassu maukui hiljaa.

Punatassu siirtyi uteliaana lähemmäs, kohti Varpuskarvaa. »Öö, miten saalistus sujui?» hän kysyi mestariltaan kangertaen. »Pitkö teidän napata nuo kottaraiset hiipimällä, vai hyppäsittekö —»

»Ei nyt, Punatassu», Varpuskarva keskeytti ja kääntyi pois päin. »Meidän on tehtävä ilmoitus Aurinkotähdelle.» Hän lähti kiireesti kohti päällikön pesää Pilkkuhäntä ja Tiikerikynsi kannoillaan.

»Meidän on parasta mennä takaisin töihin», Pajutassu naukui vilkaisten hermostuneesti aukion toisella laidalla seisovaan Unikkoamuun. »En halua joutua hankaluuksiin.»

Punatassu jäi vitkastelemaan ja katselemaan, miten Tiikerikynsi katosi Aurinkotähden pesään Suurkiven juureen. Kotvan kuluttua Aurinkotähden pitkäkarvainen kellanpunainen naama työntyi pesän suuta peittävien jäkälien keskeltä. »Keltatäplä!» hän huusi, ja klaanin varapäällikkö kipitti muiden luo päällikön pesään.

On tapahtunut jotain ikävää, Punatassu ajatteli, ja hänen selkäkarvansa nousivat pystyyn. Hän vilkaisi ympärilleen.

Ehkä partio oli nähnyt metsässä jotain pelottavaa, kuten mäyrä tai kettuja. Tai ehkä lähistöllä oli kaksijalkoja ja niiden koiria. Punatassu värähti.

Aukion toisella puolella Siniturkki ja Ohdakekynsi olivat valpastuneet ja katselivat miettelään näköisinä Aurinkotähden pesälle. Kaikki arvelivat, että Aurinkotähti valitsisi jommankumman heistä seuraavaksi varapäälliköksen sitten kun Keltatäplä vetäytyisi klaaninvanhimpien pesään, ja he kumpikin seurasivat tiiviisti, mitä Myrskyklaanin ja muiden klaanien välillä tapahtui kuin tehtävään valmistautukseen.

Muutamat muutkin olivat kääntäneet katseensa Suurkiven suuntaan, eikä kukaan kiinnittänyt huomiota Punatassuun. Pajutassu oli palaamassa tunnollisesti takaisin soturien pesälle, ja Hallatassu ja Juovatassu olivat keskittyneet sukimaan klaaninvanhimpia. Unikkoamu oli syömässä myyrää ja juttelemassa Ruusuhännän kanssa. *Hän ei huomaa, jos en palaa heti makuualusia vaihtamaan*, hän totesi.

Punatassu käveli muina kissoina päällikön pesälle päin ja höristi korviaan yrittäen olla näyttämättä salakuuntelijalta.

»Tämä on jo kolmas kerta, Aurinkotähti!» Varpuskarva ulvahti juuri.

»Te siis oikeasti saitte sen Jokiklaanin partion kiinni merkitsemästä Aurinkokiviä?» Aurinkotähti tiukkasi matalasti muristen.

»Partiossa olivat Pöllöturkki, Pehmosiipi ja Saukkotäplä», Pilkkuhäntä vahvisti. »Yritimme häätää heidät pois, mutta emme halunneet jättää samaamme saalista.»

»Olisi pitänyt antaa heille sellainen opetus jota he eivät unohtaisi», Tiikerikynsi sähisi vihaisesti. »Vaikka saaliin menettämisen uhalla.»

»Me olimme siinä käsityksessä, että Raetähti uskoi kehoitustamme pysyä poissa Aurinkokiviltä», Keltatäplä maukui.

Hänen äänensä kuulosti väsyneeltä, ja Punatassu liikahti hermostuneesti. Varapäällikkö näytti päivä päivältä sairaammalta, kylkiluut paistoivat ohuen, kuivan karvapeitteen alta. »Ehkä pitäisi puhua hänen kanssaan uudelleen. Hänen soturinsa saattavat toimia hänen tietämättään.»

»Liika on liikaa», Tiikerikynsi murisi. »Meidän pitää lopettaa *puhuminen* ja näyttää Jokiklaanille, että se ei selviä tästä noin vain.»

»Mitä sinä ehdotat, Tiikerikynsi?» Aurinkotähti kysyi rauhallisesti. Punatassu saattoi melkein nähdä päällikön maltillisen katseen, kun tämä harkitsi tarkoin toisten sanoja.

»Meidän täytyy *taistella*», Tiikerikynsi sihahti. Pesästä kuului raapimisen ääntä, ja Punatassu näki mielessään, miten soturin käpälät koukistuivat ja pitkät terävät etukynnet työntyivät esiin ja vetäytyivät taas sisään kiukun voimasta. »Meidän pitäisi hyökätä Jokiklaanin leiriin. Opettaa mitä käy jos rupeaa hankalaksi Myrskyklaanille.»

»Taisteleminen ei välttämättä ole paras vaihtoehto», Keltäpäplä sanoi. »Jokiklaanissa on juuri nyt enemmän satureita kuin meillä. Haluaisimmeko ryhtyä toimiin heidän omalla reviirillään, lähtökohtaisesti alivoimalla?»

»Otetaan sitten oppilaatkin mukaan», Tiikerikynsi tokaisi. »Täytyisihän heidänkin saada kokemusta oikeista taisteluisista.»

Punatassu yllättyi niin että viikset jäähmettyivät. *Oppilaat? Onko Tiikerikynsi sitä mieltä että meidän pitäisi taistella Jokiklaania vastaan?*

Hänen päässään pyöri, ja hetkeksi hänen huomionsa herpaantui. Hän valpastui uudelleen kuullessaan mestarinsa vihasen äänen.

»Emme me voi ottaa oppilaita mukaan taisteluun!» Varpuskarva ulvahti. »Ei heillä ole mitään oikeaa taistelukokemusta!»

Kolme tarinaa kissaklaanien historian eri vaiheista:

Mistä sai alkunsa Punahännän ja Tiikerikynnen
kohtalokas yhteenotto?

Miksi Keltaturkki väistyi Varjoklaanin
varapäällikön paikalta?

Miten Varjotähdestä tuli ensimmäinen päällikkö,
joka menetti yhdeksännen henkensä?

*Soturin polku on viides Soturikissat-
novellikokoelma. Kirja sisältää novellit
Punahännän velka, Keltaturkin klaani ja
Varjotähden yhdeksäs henki.*

Suomentanut Nana Sironen

www.wsoy.fi

9 789510 513040

N84.2

ISBN 978-951-0-51304-0

Kannen kuva: Owen Richardson